

30. Jul. 1971

FAKTA

Dato:
30. Jul. 1971

Sidetal:
Rød blå bd 2 s. 8-11

TRANSSKRIFTION

30-7-71

Det er en kendsgerning at "R+B"s bestandele er farve og form - og ikke andet d.v.s bestandelene er udpræget og næsten entydigt Farverne - Rød - Blaa - to kvadrater og perceptions-mæssigt umiddelbart identificerbare som saadanne.

Dette forhold kan synes positivt i det farverne og formerne altsaa ikke repræsenterer andet end sig selv - og derved optræder som et reelt objekt - som realitet.

Men - ligesaa øjeblikkelig og umiddelbart disse bestandele identificeres som sig selv, ligesaa øjeblikkelig identificeres de som tilhørende kunstens forestillinger og begrebsfære (yderligerer understreget ved at de tilsammen danner billede) og paralelt hermed et ganske bestemt omraade indenfor kunstens begrebsverden - Malerkunsten (maling - paaført en firkantet flade). Dette betyder at propositionen allerede ved sin materielle tilsynekomst - tilstedeværelse - sætter en grænse for det handlingsmønster man kan foretage med den. Beviset for dette ligger bl.a i at de handlinger som det først falder en ind at foretage er forandringer i farverne saavel de enkelte som forholdet mellem dem, og forandringer i strukturens format, størrelse. Med andre ord handlinger som (det kan ikke bortforklares) tilhøre ikke alene malerkunsten, men hvad der er mest betænkeligt - dens formalistiske æstetik. Der rejser sig da det spørgsmaal om det i det hele taget er muligt ved hjælp af denne proposition at man udover maleriets æstetik, dels paa grund af at selve realiteten er bestaaende af de elementer der udgør primordialiteten i malerkunsten, dels ved at beskueren næsten er tvunget ind i denne begrebsverdens tankebaner.

Man kan hævde dette som en fordel udfra den betragtning at da (hvis) der er kunst man vil befinder saa vel producenten som modtager sig a priori indenfor dette omraade. Da det er meget tvivlsomt om kunsten, i sin kerne, er afhængig af, eller opstaar takket være bestemte tilsynekomster, men mere sandsynligt opstaar paa trods og tværs af saadanne betingelser, er det man vinder ved a priori at placeres indenfor kunstens begrebsverden snarere en begrænsning end en mulighed.

(Forøvrigt har farve - især i sin rene fremtræden en paa hængende expressivitet.)

Hvor stor vægt har disse argumenter naar det kommer til stykket? Eller hvor alvorlige hvor hæmmende er de begrænsninger man udsætter sig for?

Det er en kendsgerning at man via "R+B" ikke slipper uden om begrebet malerkunst - som i dag er en specialitet. Det betyder at man ikke kan arbejde med denne proposition uden i forhold til anden malerkunst dens historie, konventioner, stilarter - ja at propositionen egentlig ikke eksisterer uden i forhold til disse fænomener. Hvilke konsekvenser

inderbære dette? Hvad der produceres af malerkunst idag bringes uvilkaarligt i relation til de sidste c 100 aars malerkunst med speciel vægt paa hele den modernistiske periode. Dette betyder at det stilles i forhold til denne modernismes formalisme og æstetik med grundopfattelse af form og farve som malerkunstens "indhold". Før den modernistiske periode var dette ikke, i hvert fald absolut ikke eneraadende, malerkunstens "indhold", men den var et medie brugbart for transmission af mange forskellig artede "indhold" - et værktøj for tanken og sansningen og ikke som modernismen med hovedvægten lagt paa det sanssemæssige (begyndende med begrebet impressionisme - sanseindtryk). Modernismens æstetik som ensidigt lægger hovedvægten paa perceptionen er i dag saa aabenbart en begrænsning. Man maa derfor stille sig det spørgsmaal om man villigt vil, og kan, indordne sig under en saadan begrænsning.

Som langt som muligt er præget de
egenskabene man eller almindeligvis tillægger
et kunstværk som som et pressivt - menig -
- hensigt, og alene holder sig til kunstobjektets
rent psykologiske karakteristika som som
den psykiske og synlige tilstedeværelse.
Dette gør objektet frit i den betydning
i det det som følge af den vægt der
er lagt (alene) på denne tilstedeværelse
kan bringes til at fungere forskelligt som
- vel som perception og conception.
Det stiller ingen tvivl om en holdning,
man overbringer til opregnet mulighed for
~~forståelse~~ at vurdere over en bred psycho-
-logisk - aandelig skala. Det er ikke noget
per bud - men et tilbud - det kan såvel
fra kunstnerens som beskuerens side tillægges
en lang række betydninger - dirigeres i
mange forskellige henholdsvis - det er en
anden dens brugsopstand.

30-7-71.

Det er en kendsgerning at "R+B's"
bestanddele er farve og form - og ikke andet
d.v.s. bestanddelene er indpræget og næsten
enlydige Farverne - Rød - Blå - to Krudde-
-far og perceptionens mæssigt umiddelbart iden-
-tifikerbare som sådanne.
Dette forhold kan synes positivt idet
farverne og formerne altså ikke repræsenterer
undul end sig selv - og derved optræder
som et reelt objekt - som reultat.
Man - lige som gæltelighed og umiddelbar

disse bestanddele i den teoretiske som sig selv lige-
- som af praktisk i den teoretiske de som tilhørende
Kunstens præstation og begrebsførelse (yderligere
undersøge ved at de til sammen danner
billedet) og parallelt hermed et ganske be-
- stemt om røde inden for Kunstens begrebs-
- verden - Malerkunsten (maling - poudert
en fiktionel Maade). Dette betyder at
~~den~~ propositionen allerede ved sin materielle
tilsættelse - tilstedeværelse - sætter en grænse
for det handlingsmønster man kan fore-
- tage med den. Beviset for dette ligger bl.a.
i at de handlinger som det først jelder
en ind at foretage er prædinger i forvejen
som vel de enkelte som forholdet mellem
den, og prædinger i skulpturens form,
stykke. Med andre ord handlinger
som (det kan sige) (bortpikeres) til høre
ikke alene malerkunsten, men hvad der er
mest betænkeligt - dens formalistiske estetik.
Der rejser sig da det spørgsmål om det
i det hele taget er muligt ved hjælp af
denne proposition at man udover materialets
egenskaber, dels poudert af at selv reali-
- taten er bestående af de elementer der
i det primærmaterialitet; malerkunsten, dels
ved at beskueren næsten er drængel ind
i denne begrebsverdens henlede kommer.
Man kan hævde dette som en fordel ud fra
den betragtning at da (hvis) det er kunst
man vil finde som vel praktiseren
som med hagen sig a priori inden for dette
om røde. Da det er meget trivialt om

Kunsten, i sin kerne, er af konyg af, eller
opstør, hvilket var bestemt til sig selv kunsten,
man mere sandsynligt opstør, men højs af
hvors af sødanne behingelser, er det man
inder ved ~~at~~ a priori at ~~placere~~ indan-
-for kunstens begrebsdanden senere en begræns-
-ning end en miltighed.
(Først vngt her fure - iser i sin rone
fremtræden og på trængende ~~et~~ pressivitet.)
Hvor stor vngt har disse argumenter naar
der kommer til stykket? Eller hvor alvorlige
hvor kommer man er de begrænsninger man
indsætter sig for?
Det er en kendsgerning ~~at~~ at man via
"A+B" ikke slipper uden om begrebet
Malerkunst - som idg er en specialitet.
Det betyder at man ikke kan afbilde
med denne proposition uden i forhold til
anden Malerkunst dens historie, konventioner,
skilster - ja et proportionen egenlig ikke
eksiserer uden i forhold til disse jono-
-mener. Hvilke konsekvenser indebrer dette?
Hvad er prolværes af malerkunst idag
bringes milt kortigt i relation til de sidste
c. 700 års malerkunst med speill vngt på
hele den modernistiske periode. Dette betyder
at det stilles i forhold til denne modernismes
formuleringe af æstetik med ~~sit~~ ~~egen~~ grund-
-opfattelse af form og fure som maler-
-kunstens "indhold". For den modernistiske
periode var dette ikke, i hvert fald et helt
ikke eroverdende, malerkunstens "indhold", man
den var et medie brugbart for transmission
af mange forskellige lokale "indhold" - et

værket til for henken og sansningen og ikke
som modernismen med kvadraten lang som
det sonde mæssige (bejgende med bejbet
impressionisme - sonde i en hyl).
Modernismens af hite som ansigt ~~lyg~~
bejbet hoved væk som perception er
i dag som uden bort en bejgsning.
Man maa derfor stille sig det spørgsmaal
om man villigt til ~~ind~~, og kan, indvandre
sig under en souden bejgsning.

31-7-'71.

Efter at have skrevet al det oven-
stående i gear som jeg som et par af de
"Rød + Blå" der hang som væggen - og de
fleste af arbejderne som jeg havde fremført
i en del andre proposition skrumpede ind og
blev kun som med et materialistisk pro-
-blet alene teoretiske.
Hvad var det jeg sou som oppe lærerne
væltende? Et redt og et blåt kvadrat
som det var muligt for mig at se sammen
som samme lid - jeg kunne postre mig ved
den rede, men ikke uden den blå også
var til stede som vel i bevidstheden som i den
højre øjenbry, men som jeg skiftede fra den
ene fure til den anden lidt den fure jeg poste-
-de mig ved en ny perception - "bejgsning"
Der opstod en social "spænding" i øjeblikket
bevægelsen fra den ene fure til den anden.
Der er tale om to "Billeder" det ene med
en lys rød - lys blå - det andet med en
mørk rød - mørk blå - i nr 2 er der mellem
de to furer i lilla det spring, den spænding